

Idet Justitsministeriet saaledes forelægger nærværende Lovforslag, skal man bemærke, at dette, bortset alene fra § 4, 1ste Stykke, er ligelydende med det af Professor Benzon udarbejdede Udkast, hvorfor man med Hensyn til Begrundelsen af samtlige de øvrige enkelte Bestemmelser skal henvisse til de af Professor Benzon forfattede Motiver, der vedføjes som Bilag.

Med Hensyn til Lovforslagets § 4, 1ste Stykke, bemærkes dernæst følgende:

I det af Professor Benzon udarbejdede Udkast var den tilsvarende Bestemmelse afstattet saaledes:

"Selvfabet bærer Ansvar for al Betsadigelse og Formindelse, som de oplagte Varer lide fra deres Modtagelse til deres Aflevering, medmindre det bevises, at Skaden eller Formindelsen er bevirket ved Krig, Oprør eller anden overordentlig Tilbragelse (vis major), eller det gøres antageligt, at den er en Folge af Mangler ved Indpattninger" o. s. v. som i Lovforslaget.

Mod denne Afattelse blev der rejst Indsigelse af Selvfabets Bestyrelse, idet samme dels foreslog Bestemmelsens første Del omredigeret efter Sølovens § 142 til den i Lovforslaget foreliggende Skikkelse, dels foreslog den i Stykkets sidste Passus bibeholdt Bestemmelse om Selvfabets Ansvar for sine underordnede udeladt, saaledes at Reglen i D. L. 3—19—2 skulde gælde for dette Forhold. For det første Punkts Vedkommende har Justitsministeriet ment at maatte slutte sig til Bestyrelsens Forslag, idet Ministeriet med denne maa være enig i at anse det af Professor Benzon foreslaaede Ansvar som for vidt gaaende. Det skal i saa Henseende anføres, at det ikke med Hensyn til de i Genhold til Lov af 23de Februar 1866 autoriserede Oplagshuse blev anset nødvendigt at paalægge et saadant Ansvar. I Bevillingerne for disse er Ansvaret, efter at dette Spørgsmaal har været Genstand for Prøvelse paa Grundlag af de fra Sø- og Handelsretten

og Grossererersocietetet afgivne Betænkninger, der bleve fulgte, endog mildere bestemt end i den i Lovforslaget optagne Bestemmelse. Det af Professor Benzon foreslaaede strengere Ansvar er overhovedet ukendt i den danske Lovgivning, og tilsvarende Bestemmelser findes ikkun i nogle enkelte med det omhandlede ikke ligeartede Rettsforhold, saasom i visse Bankers kontraktmæssige Forpligtelser med Hensyn til Ansvaret for deponerede Effetter samt maasse i en Række Koncessioner for Fernbåner og Sporvogne, hvilke Koncessioner tilmed af Domstolene ere undergivne en mildere Fortolkning. Den af Aktieselskabet foreslaaede Afattelse slutter sig, derimod til den paa det med det her omhandlede nærmest beslægtede Omraade gældende Ret, idet Ansvaret vil blive ordnet i Lighed med hvad der er bestemt ved Sølovens § 142.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Selvfabets Ansvar for Stæde, der er foraarsaget af dets underordnede, under hvilket Udtryk Justitsministeriet ogsaa maa anse af Selvfabet antagne løse Arbejdere indbefattede, har man derimod ikke ment at kunne følge Bestyrelsens Forslag. Den i Lovforslaget indeholdte Regel, der stemmer med Sølovens § 8, er ganske vist strengere end Reglen i Bevillingerne for de ældre Oplagshuse, idet der kun var paalagt disse Sjere ubetinget Ansvar for Tyveri, men, idet man, som oven for bemærket, har troet, at Selvfabet burde indbefattes ved, at Sølovens Regler lægges til Grund ved Bestemmelsen af den Art af Stæde, for hvilken Selvfabet har overtaget Ansvaret, har man ment, at der paa den anden Side ikke stillede for store Krav til Selvfabet ved med Hensyn til Ansvaret for den her omhandlede Stæde ogsaa at lægge de i saa Henseende i Søloven foretrebne Regler til Grund for Bestemmelsen af Selvfabets Ansvar, der i ethvert Tilfælde dog under Hensyn til Omsetningens Interesse ikke vilde kunne begrænses til Reglen i D. L. 3—19—2.